

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון ע"ז: – מן כסלו – מן אדר – מן סיון – מן אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא רבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, פני שוביאני התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי נדיעת התורה. והריני עושה לשם יחוד
וקדשא בריהו הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

נקראים מכה. הגה: מיהו מי שחושש בשינוי ומצטער עליו
להוציאו אומר לעכ"ם להוציאו (נית יוסף נשם אורחות חיים ואיסור
והימר הארוך):

ד. מכה של חלל אינה צריכה אומד שאפילו אין שם בקיאים
וחולה אינו אומר כלום עושים לו כל שרגילים לעשות לו
בחול אבל כשיודעים ומכירים באותו חולי שממתין ואין צריך
חילול אסור לחלל עליו אף על פי שהיא מכה של חלל:

ה. מכה שאינה של חלל נשאלין בבקי ובחולה ואין מחללין עליו
שבת עד שיאמר אחד מהם שהוא צריך לחילול או שיעשה
אצל אחד מהם סכנת נפשות (ועיין לקמן סימן תרי"ח):

ו. מכה שעל גב היד וגב הרגל וכן מי שבלע עלוקה וכן מי
שנשכו כלב שוטה או אחד מזוחלי עפר הממיתים אפילו ספק
אם ממית אם לאו הרי הם כמכה של חלל:

ז. מחללין שבת על כל מכה שנעשית מחמת ברזל ועל שחין הבא
בפי הטבעת ועל סימטא והוא הנקרא פלונקר"ו בלע"ז ועל מי
שיש בו קדחת חם ביותר או עם סימור:

ח. מי שאחזו דם מקיזין אותו אפילו הולך על רגליו ואפילו ביום
הראשון:

ט. החושש בעיניו או בעינו ויש בו ציר או שהיו שותתות ממנו
דמעות מחמת הכאב או שהיה שותת דם או שהיה בו רירא
ותחלת אוכלא (פירוש, תחלת חולי) מחללין עליו את השבת:

י. כל חולי שהרופאים אומרים שהוא סכנה אף על פי שהוא על
הבשר מבחוץ מחללין עליו את השבת ואם רופא אחד אומר
צריך ורופא אחד אומר אינו צריך מחללין ויש מי שאומר
שאין צריך מומחה דכל בני אדם חשובים מומחין קצת וספק
נפשות להקל. הגה: ויש אומרים דוקא ישראלים אבל סתם עכ"ם
שאינן רופאים לא מתזקינן אותם כבקיאים (איסור והימר הארוך). מי
שרוצים לאנסו שיעבור עבירה גדולה אין מחללין עליו השבת כדי
להצילו עיין לעיל סימן ש"ז (נית יוסף נשם הרש"א):

סימן שכז – דיני סיכה בשבת, ובו
ד' סעיפים

א. החושש במתניו לא יסוך שמן וחומץ אבל סך הוא שמן
לבדו אבל לא בשמן ורד משום דמוכחא מלתא דלרפואה
קא עביד ואם הוא מקום שמצוי בו שמן ורד ודרך בני
אדם לסוכו אפילו בלא רפואה מותר. הגה: ובמקום שאין
נוהגין לסוך בשמן כי אם לרפואה בכל שמן אסור (נית יוסף):

ב. סכין וממשמשין להנאתו על ידי שינוי דהיינו שסך
וממשמש ביחד ולא ימשמש בכח אלא ברפיון ידים:

ג. אין מגרדין בכלי העשוי לכך אלא אם כן היו ידיו או
רגליו מטונפות בטיט וצואה:

ד. לא יסוך רגלו בשמן והוא בתוך המנעל או הסנדל
(החדשים) (מיימוני פרק כ"ג), מפני שהעור מתרכך ודמי
לעיבוד אבל סך רגלו ומניחו במנעל וסך כל גופו ומתעגל
על גב העור והוא שלא יהא בשמן הנישוף בגופו שיעור
כדי לעבדו אפילו יש בו כדי לצחצחו מותר והוא שלא
יכוין אפילו לצחצחו:

סימן שכח – דין חוליה בשבת, ובו
מ"ט סעיפים

א. מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא אסור
לעשות לו שום רפואה ואפילו על ידי עכ"ם גזירה משום
שחיקת סממנים:

ב. מי שיש לו חולי של סכנה מצוה לחלל עליו את השבת והזריז
הרי זה משובח והשואל הרי זה שופך דמים:

ג. כל מכה של חלל דהיינו מהשינים ולפנים ושינים עצמם בכלל
מחללין עליה את השבת ודוקא שנתקלקל אחד מהאברים
הפנימים מחמת מכה או בועה וכיוצא בזה אבל מיחושם אין

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון עז]